

Dne 6. 3. 2004 zemøel seniorka èeské støedoviká archeologie PhDr. Kvita Reichertová, CSc., roz. Slesingerová ve viku nedožitých 83 let potízké nemoci. Narodila se 3. 5. 1921 na úpatí hradù Toèníka a Žebráku v malebné krajinì, která jakoby poznamenala její budoucí životní dráhu. Její otec zde pracoval pivovaruøodina se pozdiji pøestihoval do Prahy. Zálibu v historických památkách rozvíjela již na gymnáziu a také pozdiji bìhem totálního nasazení po maturitì, v letòanské továrnì letech 1942-1945. Po osvobození zamìøila své studium na Filosofické fakultì UK na archeologii (J. Filip, J. Eisner) a na líniny umìní (J. Kvit, J. Cibulka a pøedevším V. Mencl). Již od r. 1945 pracovala jako dokumentátorka v archivu Státního archeologického ústavu. Vlivem V. Mencla se její zájem soustøeòoval na støedovikou architekturu a øemeslo, pøedevším na keramiku. V roce 1950 pøichází jako odborná pracovníce do historického oddìlení vedeného hrdy. Bokovským. V letech 1948-1949 pracovala jako asistentka Bohma a J. Poulikana v ýzkumu pøemyslovského hrada a pøedhradí Olomouci. Od roku 1950 vedla první samostatný výzkum støedoviká vrve v Martiních u Votice tím zahajuje výzkum panských sídel v Èechách. Pozdiji v letech 1958-1962 provádí velký archeologický výzkum areálu zámku v Litomyšli, který pøinesl důležité poznatky nejen k nejstaršímu osídlení ale pøedevším objev zbytkù klášterního komplexu a rozsáhlé románské baziliky, pozdijší gotické katedrály. Výzkum stal podkladem její monografie, která pod názvem „Litomyšl“, vyšla v roce 1977.

Dalším životním tématem se jí stala problematika výzkumu klášterù. Pøivýzkum na vrchu Velíz u Kublova (1958-1959, 1964-1967) záchranná akce odkryla støedovikou stavbu, která souvisela s proboštstvím Ostrovského benediktinského kláštera. Z ostatních jsou to výzkumy v klášteøe sv. Anežky v Praze, pøedevším klášteøa Sázavi.

Problematiku støedoviké keramiky sledovala již ve své disertaèní práci (1950) a pozdiji v práci kandidátské (1962) Zpracování starých jihoèeských nálezu výzkumù a jejich tìdíní se stalo obsahem její monografie, Støedoviká keramika ze Sezimova Ústí, Tábora a Kozího Hrádku. Pøispìvek k chronologii a tvarosloví støedoviké keramiky, 1965. Rozsáhlou syntézu zpracování støedoviké keramiky v èeských zemích sestala její spoleèná práce VI. Nekudou „Støedoviká keramika v Èechách a na Moravì“ (1968).

Vyvrcholením její archeologické èinnosti stal pøedevším výzkum kláštera Sázavi. Kromì zástavby støedoviké rajské tvora gotickou podobou kláštera ve 13. a 14. století a torze zástavby z 11. století, to byl jedineèný nález severní zahrady objev tetraonchy byzantského typu zasvěcené sv. Køíži. Zpracování výzkumu provedla v kolektivním díle nazvaném - Sázava. Památník staroslovinské kultury v Èechách, Praha 1988.

V našich vzpomínkách zůstane Kvita Reichertová kolegyní, která v díle m zapsala do dijin èeské støedoviká archeologie Èest její památce.

BOØIVOJ NECHVÁTAL